

ISZA (1) *sb f*

I sg iszą.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Kobieta; mężatka, żona (z hebr. iszsza): ábych słowá Ezáiafzowe/ o Almie mátce Emánuelowej miał [!] rozumieć o Ezechiafzu krolu synu Acháfowym/ y o żenie iego/ poniewafz oná nie byłá iufz Almą/ ále infzą [errata: iszå] tho ieft żonå álbo mężåtkå. *CzechRozm* 143.*

AKtt